

освященіе-то на св. дарове, дава ся на новопосвященній-ть часть отъ тѣло-то христово съ увѣщаніе-то на архи-пастиря: пріими залогъ сей и сохрани цѣлъ и не-вредимъ до послѣднаго издиchanія твоего.

Діаконско ржкополаганіе.

§ 119. Отъ 16 правила на трулскій-тъ съборъ ся вижда, че діакона ся ржкополага не за священно дѣйствіе, а за служеніе при священнодѣйствіе-то. Тако-ва е было и первоначально-то назначеніе на діакони-тѣ въ апостолски-тѣ времена: да служи и да ся распореж-да при трапези-тѣ. Заради туй посвященіе-то на діакона ся извѣршва подирь освященіе-то на св. дарове. По тѣзи причинѣ то може да ся извѣрши и на преждеосвященнѣ-тѣ литургії, на кої-то св. дарове быватъ напрежъ освятени. Посвященіе-то на діакона ся извѣршва, како и посвяще-ніе-то на пресвитера; разлика има само въ слѣдующе-то. 1) Кога ся ржкополага діаконъ, той ся привожда презъ царски-тѣ врата отъ двама иподіакони; 2) около пре-стола го води протодіакона; 3) предъ престола той колѣничи само съ одно-то си колѣно, защо-то пріема по-малка длѣжность отъ священника; и най-сети-4) подирь ржкополаганіе-то си новоосвященній-тѣ діаконъ привѣрзва поручи-тѣ и зема рипидж, за да вѣе надъ св. Дарове, като лице служебно при св. трапезѣ.

Производство въ църковнослужителски длѣжности, а такожде въ протодіакона протоіеря, игумена и архимандрита.

§ 120. Посвященіе въ иподіакона како и въ другы църковнослужителски длѣжности, извѣршва ся не въ олтарѣ-тѣ, а посрѣдъ църкви-тѣ, кога ся четжъ часове-тѣ съ молитвѣ и вѣзлаганіе ржцѣ-тѣ на архіерея